

תת"ע 9002/10/16 - מדינת ישראל נגד ראובן שמעונוב - נוכח

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו
תת"ע 9002-10-16 מדינת ישראל נ' שמעונוב

לפני כבוד השופט דן סעדון
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד גוחשטיין
נגד
הנאשם ראובן שמעונוב - נוכח
ע"י ב"כ עו"ד מסרי ועו"ד ניר נפתלי

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בשני אישומים של נהיגה כשתוקף רישיון הנהיגה שלו פקע מעל שישה חודשים, בניגוד לסעיף 10 (א) לפקודת התעבורה. על פי האישום בתיק 1881-10-16 נהג הנאשם ביום 19.6.16 כאשר תוקף רישיון הנהיגה שלו פקע ביום 25.11.02. על פי האישום בתיק 9002-10-16 נהג הנאשם ביום 8.9.16 כאשר תוקף רישיון הנהיגה שלו פקע וללא ביטוח תקף.

טיעוני הצדדים

התביעה עותרת להשית על הנאשם עונש הכולל רכיבים של מאסר, מאסר מותנה, פסילה ממושכת ורכיבי ענישה נלווים. היא מנמקת את עמדתה במשך הפקיעה הרב, סמיכות הזמנים בין האישומים האמורים ועברו של הנאשם הכולל 2 הרשעות דומות שהתיישנו אך טרם נמחקו ועבר פלילי בתחום סחר בסמים.

ההגנה עותרת להסתפק בפסילה מצומצמת, פסילה על תנאי וקנס. היא מנמקת את עמדתה בכך שהנאשם שב לארץ בשנת 2011 לאחר שהות בחו"ל (שם נהג) כשבדו רישיון נהיגה זר עמו היה רשאי לנגד שנת 2012 על פי תקנה 567 לתקנות התעבורה ומכאן שמשך הפקיעה בו עסקין איננו כ-13 שנים כאמור בעובדות כתבי האישום אלא רק 4 שנים. עוד נאמר כי עברו התעבורתי של הנאשם התיישן.

דין והכרעה

עובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם במסגרת תיק 1881-10-16 מייחסות לו נהיגה ביום 19.6.16 כאשר תוקף

רישיון הנהיגה שלו פקע ביום 25.11.02, היינו פקיעה בת כ-13 שנים. ב"כ הנאשם טען אמנם בטיעונו לעונש כי הפקיעה למעשה קצרה יותר ועומדת על 4 שנים "בלבד". עם זאת, מעבר לטענות בעלמא ולהצגת רישיון נהיגה זר לא הביאה ההגנה ראיה לעניין מועד כניסתו של הנאשם לארץ בשנת 2011 כנטען על ידה. סעיף 40 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 מאפשר להגנה להביא ראיות לעניין נסיבות ביצוע העבירה מקום בו לא הייתה לה אפשרות להוכיח נסיבות אלה קודם לכן. אכן, ההגנה הציגה לי רישיון נהיגה זר ע"ש הנאשם ואני נכון להניח כי הנאשם אכן יצא את הארץ, קיבל רישיון נהיגה זר (כמוכח לי) ולאחר מכן חזר לארץ במועד מסוים ונהג בה (כעולה מעובדות כתבי האישום האמורים). עם זאת, לא הוכח מתי שב הנאשם לארץ ועל כן לא ניתן לקבוע כי במקרה זה עומדת פקיעת הרישיון על 4 שנים בלבד. אין מנוס אפוא מלקבוע כי רישיון הנהיגה של הנאשם פקע ביום 25.11.02.

שיקול נוסף הקשור לנסיבות המקרה נוגע לסמיכות הזמנים בין העבירות. כזכור, הנאשם נהג ביום 19.6.16 ונתפס. עובדה זו, ככל הנראה, לא הרשימה את הנאשם במיוחד שכן הוא המשיך לנהוג כשתוקף רישיונו פקע ובפעם השנייה נתפס נהוג ביום 8.9.16. מכך ניתן ללמוד כי הנאשם לא הפנים את משמעות האיסור שלא לנהוג ללא רישיון נהיגה כדין.

עמדת הפסיקה

ב"כ הנאשם ציין בטיעונו לעונש כי מתחם העונש ההולם לנסיבות אינו כולל רכיב מאסר (בפועל או על תנאי) אלא רכיב של פסילה (9-3 חודשים), פסילה על תנאי וקנס בלבד. אינני יכול לקבל עמדה זו מטעם כפול: **ראשית**, עמדה זו מניחה כי רישיון הנהיגה של הנאשם פקע רק 4 שנים בעוד שלעיל הראיתי כי לא הובאה מטעם ההגנה כל ראיה התומכת בטענה זו. **שנית**, מן הפסיקה שאציג כעת אראה כי הגם שיש תימוכין מסוימים בפסיקה לעמדת ההגנה הרי שעמדה זו וודאי אינה עמדת הפסיקה כולה. אפרט:

- עפ"ת 38367-02-12 **אבו חמאד נ' מדינת ישראל** - פקיעת רישיון בת 21 שנים כשלצדה עבר פלילי ותעבורתי מכבידים. בימ"ש קובע כי מתחם העונש לעבירה נע בין מאסר על תנאי בנסיבות קלות ועד שנת מאסר בפועל כאשר מדובר ברצידיביסט.
- עפ"ת 51481-12-16 **לוי נ' מדינת ישראל** - אושר עונש קנס (2500 ₪), פסילה בת 3 חודשים ופסילה על תנאי בת 3 חודשים ל- 3 שנים.
- עפ"ת 18336-10-14 **בוסקילה נ' מדינת ישראל** - אושרו רכיבי ענישה של פסילה בת 24 חודשים, פסילה על תנאי 12 חודשים למשך 3 שנים תוך התערבות לקולא ברכיב הקנס.

- עפ"ת 11890-05-14 בליה נ' מדינת ישראל נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 9-3 חודשי פסילה, פסילה על תנאי וקנס. משך הפסילה הוא פונקציה של נסיבות המקרה, עבר וכיו"ב.
- 4420-09-12 מדינת ישראל נ' פכורי - בימ"ש המחוזי בירושלים הביע דעה לפיה במקרים מתאימים ניתן להטיל עונש מאסר בפועל לעבירה (אם כי לא כך נעשה באותו מקרה).
- רע"פ 1973/13 חסן נ' מדינת ישראל - אושר עונש הכולל קנס, פסילה בת 12 חודשים, פסילה על תנאי, 45 ימי מאסר בפועל, ומאסר על תנאי. יודגש כי באותו מקרה דובר על פקיעת רישיון למשך 11 שנים, פחות ממשך הפקיעה במקרה זה.

לאור האמור נראה כי מתחם העונש ההולם בנסיבות נע בין מאסר בן חודש (אשר יכול וירוצה בעבודות שירות), מאסר על תנאי, פסילה בת 12 חודשים, פסילה על תנאי וקנס לבין מאסר בן 12 חודשים, מאסר על תנאי, פסילה בת 24 חודשים, פסילה על תנאי וקנס.

במסגרת השיקולים לקביעת העונש בגדר המתחם אני זוקף לזכות הנאשם את ההודיה המהירה, אם כי לא נטען שהנאשם עשה מאמץ לקבל רישיון נהיגה כדין, את העובדה כי עברו התעבורתי התיישן כך שהמשקל יש לתת לו אינו רב ומאידך את העובדה שלחובתו עבירות קודמות דומות לעבירות בהן הורשע בתיק זה. יש לזקוף לחובתו את עברו הפלילי הכולל עבירות יבוא, יצוא וסחר בסמים.

לפיכך אני מוצא להטיל על הנאשם בגדר המתחם את העונשים הבאים:

1. קנס בסך 3000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-6 תשלומים החל מ-5.4.18 ובכל 5 לחודש עוקב. באחריות הנאשם לקבל שוברי תשלום הקנס ממזכירות בימ"ש זה.
2. פסילת רישיון נהיגה למשך 12 חודשים. הרישיון או תצהיר חלף רישיון יופקד היום. הפסילה תימנה ממועד ההפקדה.
3. פסילה על תנאי בת 6 חודשים למשך שלוש שנים.
4. מאסר על תנאי בן 9 חודשים למשך 3 שנים שיחול על העבירה בה הורשע הנאשם או על עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

5. מאסר בפועל למשך 2 חודשים אשר ירוצה בעבודות שירות. לצורך ריצוי העונש יתייצב הנאשם ביום 5.4.18 שעה 08.00 במפקדת שב"ס ברמלה לצורך קליטה, בהתאם לחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות בשב"ס.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בת"א תוך 45 יום

ניתן היום 5 מרץ 2018, במעמד הצדדים.